

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.072 van 17 juni 1999
in de zaak A. 55.650/VII-12.401.**

In zake : 1. Willy MAECKELBERGH,
wonende te GROOT-BIJGAARDEN,
Molenberg 19
2. Frans MAECKELBERGH,
wonende te DIKSMUIDE,
Esenweg 38
3. Willy DEVROME,
wonende te DIKSMUIDE,
Esenweg 34

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN

tussenkomen de partij :

de b.v.b.a. Vleesgroothandel Wilfried
DEBAENST,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 26.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy MAECKELBERGH, Frans MAECKELBERGH en Willy DEVROME op 10 januari 1994 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 4 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij in beroep aan Wilfried DEBAENST voor een termijn eindigend op 27 oktober 2006 een milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie te Diksmuide, Esenweg 50 a, van een rundveefokkerij met 200 runderen in de stallen E en F en van een vlees-uitsnijderij, en voor de lozing van ander dan normaal huisafvalwater in de openbare riolen;

Gelet op het arrest nr. 47.049 van 28 april 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 10 oktober 1994;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1994 die de tussenkomst van de b.v.b.a. Vleesgroothandel Wilfried DEBAENST toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekers;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. SOETAERT die, loco advocaat L. GHEYSENS verschijnt voor de verzoekers, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat A. LUST die in eigen naam en loco advocaat O. VANLERBERGHE, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. De tussenkomende partij baat op het bovenvermelde perceel een rundveefokkerij en een vleesuitsnijderij uit.

Op 17 februari 1978 werd door het college van burgemeester en schepenen van Diksmuide akte verleend, geldend tot 26 oktober 2006, voor de exploitatie van 85 runderen en 30 schapen in de stallen A, B en D (gesloten stallen).

Op het bedrijf bevindt zich ook een open stal C, waarvoor geen bouwvergunning werd verleend.

Op 22 juni 1972 werd een bouwvergunning verleend voor een stal F.

Op 17 december 1992 werd een bouwvergunning afgeleverd voor een stal E, welke nog niet werd uitgevoerd.

Op 2 juni 1967 werd een bouwvergunning en op 3 juli 1980 een exploitatievergunning verleend voor een vleesuitsnijderij. De laatstvermelde vergunning had slechts gelding tot 2 juli 1990.

1.2. Op 16 februari 1993 vraagt zaakvoerder Wilfried DEBAENST voor de "b.v.b.a. DEBAENST" aan het schepencollege van Diksmuide een milieuvergunning voor het vetmesten van rundvee en het exploiteren van een vleesuitsnijderij.

1.3. Het college van burgemeester en schepenen van Diksmuide verleent op 24 juni 1993 aan de tussenkomende partij een vergunning met als voorwerp :

"- het uitbaten van een rundveefokkerij voor maximum 200 grote zoogdieren (9.5.), 130 m³ vloeibare mest en 1.200 m³ vaste mest (28.2), de opslag van 33.000 kg stro en 20.000 kg zaagmeel (19.6).

- het uitbaten van een vleesuitsnijderij met een vermogen van 2,62 kW (45.4.c), de opslag van 30 ton produkten van dierlijke oorsprong (45.4.e), het lozen van normaal huisafvalwater in de gewone oppervlaktewateren (3.2), copieinstallatie met een vermogen van 1,5 kW (11.1), het stallen van 3 autovoertuigen en aanhangwagens, andere dan personenwagens (15.1.), 6 koelcompressoren met een totaal vermogen van 12,15 kW (16.3), de opslag van 3.000 l benzine in een ondergrondse tank (17.3.4), de opslag van 10.000 l mazout in ondergrondse tanks (17.3.6) en 2 dieselpompen met een vermogen van 1 kW (17.3.8.)".

De vergunning geldt tot 27 oktober 2006.

1.4. Tegen dat collegebesluit wordt administratief beroep ingesteld door zaakvoerder Wilfried DEBAENST, die zich beklagt over de beperking van het aantal grote zoogdieren en over de beperking van de geldingsduur van de vergunning, en door omwonenden, waaronder de eerste en de derde verzoekers.

1.5. Het bestuur milieuvergunningen adviseert op 7 september 1993:

"De inrichting is gelegen langs de baan Diksmuide-Esen, juist buiten de stadskern. Ter hoogte van de inrichting bevindt zich een woonzone van 2 x 50 m breed langs weerszijden van de Esenweg.

De bebouwing bestaat uit losstaande huizen. Tussen de stallen en de vleesuitsnijderij bevinden zich weiden (ca. 7 ha) die achteraan begrensd worden door de spoorweg.

Met betrekking tot de vleesuitsnijderij, die een technische eenheid vormt met de runderfokkerij, is het duidelijk dat de aangevraagde opslag van produkten van dierlijke oorsprong vleesprodukten betreft en geen mest zoals de klagers vrezen.

Het afvalwater afkomstig van de vleesuitsnijderij is van dien aard dat het schadelijk kan zijn voor de riolering en/of de normale werking van een zuiveringsstation en/of voor het ontvangend oppervlaktewater. Het dient derhalve beschouwd als 'ander dan normaal huisafvalwater'.

Gelet op de toestand ter plaatse voorziet de betwiste vergunning terecht dat dit afvalwater, en afzonderlijk tevens het sanitair afvalwater, dient afgevoerd naar de riolering van de Esenweg. Aangepaste plannen en lozingspunt dienen nog bijgevoegd.

De kollektering van de afvalwaters van dit gebied met afvoer naar de RWZI te Woumen is voorzien op het investeringsprogramma 1993 van Aquafin. Er werd tevens een vetafscheider en een controleput opgelegd.

Volgens het Vlarem II dient tevens voldaan aan V 26 'Lozing van industriële afvalwaters' en aan de sectoriële lozingsvoorwaarden op riool voor de vleeswarenverwerking. Toepassing van punt C referentievolumen (50° art. 298 § 1) leidt tot abnormale normen gelet op het verbruikt water 1,5 m³/ton produkt.

Mits oplegging van al deze voorwaarden is de lozing van deze afvalwaters op riool aanvaardbaar.

De stallen A, B en D hebben een exploitatievergunning voor 85 runderen en 30 schapen tot 29 oktober 2006. Deze stallen zijn gelegen in de woonzone. Er is geen specifieke vergunning voor de mestopslag.

De stal C is voor het grootste gedeelte gelegen in de woonzone.

De bouwvergunning ontbreekt. Het betreft een schuil- of loopstal waar de dieren vrij in- en uitlopen. Het bijkomend houden van grote zoogdieren en het opslaan van mest in de gedeelten gelegen binnen de woonzone is abnormaal hinderlijk voor de omgeving. De geuite klachten zijn derhalve gegrond.

De mogelijke afbraak behoort echter tot de bevoegdheid van Ruimtelijke Ordening en dient in het vergunningsdossier buiten beschouwing gelaten.

De stallen E (nieuw gepland) en F (bestaand) zijn gelegen in agrarisch landschappelijk waardevol gebied en geven o.i. geen aanleiding tot abnormale hindernissen en zijn derhalve toelaatbaar.

In de vergunning d.d. 24 juni 1993 van het College van B. & S. werd alleen het aantal grote zoogdieren

in de stallen beperkt tot 200. Er weze immers opgemerkt dat dieren die in de 7 ha-grote weiden grazen en verblijven niet vergunningsplichtig zijn. Het beroep van de heer DEBAENST is op dit punt dan ook zonder voorwerp.

De vervaldag van de nieuwe vergunning valt zoals wettelijk voorzien, samen met de einddatum van de basisvergunning voor een termijn van 30 jaar tot 29 oktober 2006".

1.6. Op 10 september 1993 brengt de Vlaamse Milieumaatschappij volgend advies uit :

"Na nazicht van het dossier kunnen wij instemmen met de bijzondere voorwaarden opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen dd. 24.6.1993 in verband met de lozing van NHA.

Gezien het sterk hellend terrein naar de Handzamevaart toe, bestaat de kans dat door afvloeiing van mest via een contergracht een bijkomende bezoedeling van de Handzamevaart ontstaat.

Daarom verlenen wij ook ongunstig advies op het uitbaten van de betrokken weilanden voor het intensief gebruik als 'tijdelijk vetmesterij voor runderen'.

1.7. De provinciale milieuvergunningscommissie verleent op 11 oktober 1993 volgend advies :

"Overwegende dat, wat de stedenbouwkundige aspecten betreft, de inrichting gelegen is in een gebied dat volgens de voorschriften van het gewestplan Diksmuide-Torhout deels woongebied en deels agrarisch gebied is: stal E is gelegen op perceel landbouwgrond, stal D in woongebied, stal F en uitsnijderij in agrarisch gebied; Overwegende dat de uitsnijderij in strijd is met het gewestplan en niet valt onder art 88 § 8b van het decreet van 23/6/1993; het is echter een bestaande inrichting die verenigbaar is met de omgeving;

Overwegende dat het duidelijk is dat de opslag van produkten van dierlijke oorsprong vleesprodukten zijn en geen mest gezien de vleesuitsnijderij een technische eenheid vormt met de rundveefokkerij; dat het afvalwater van de vleesuitsnijderij schadelijk kan zijn voor de riolering, de normale werking van een zuiveringsinstallatie en voor het ontvangend oppervlaktewater; dat het derhalve beschouwd moet worden als ANHA; dat mits oplegging van de nodige

voorwaarden de lozing van deze afvalwaters op de riool aanvaardbaar (is);

Overwegende dat de stallen A, B en D een vergunning hebben tot 29.10.2006; dat de stallen E en F gelegen zijn in agrarisch landschappelijk waardevol gebied en geen aanleiding geven tot abnormale hinder; dat stal C grotendeels gelegen is in woonzone en geen bouwvergunning heeft; dat het bijkomend houden van runderen en het opslaan van mest binnen de woonzone abnormaal hinderlijk is voor de omgeving; dat de klachten derhalve gegrond zijn;

Overwegende dat het aantal runderen in de stallen beperkt werd tot 200; dat dieren die in de weiden grazen en blijven niet vergunningsplichtig zijn; dat het beroep van de exploitant op dit punt zonder voorwerp is;

Overwegende dat de uitsnijderij een derde klasse inrichting is;

Overwegende dat de aanvrager verklaard heeft in de commissie dat hij stal A niet meer in gebruik wenst te nemen

Adviseert : unaniem en vijf tegen een (JOYE) voor de uitsnijderij

Artikel 1 : de beroepen zijn deels gegrond, de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen wordt gewijzigd :

- de vergunning wordt verleend voor 200 runderen in stallen E en F
- de vergunning wordt verleend voor het lozen van ANHA in de openbare riool ipv. het lozen van NHA
- de vergunning wordt geweigerd voor het houden van dieren in de stallen A, B en D, gelegen in woongebied en in stal C, deels gelegen in woongebied
- de voorwaarde van afbraak van stal C wordt weggelaten

Artikel 2 : de vergunning bedoeld in artikel 1 wordt verleend onder de volgende exploitatievoorwaarden : zie verslag Bestuur Milieuvergunningen

Minderheidsstandpunt JOYE : ongunstig voor de uitsnijderij, zij is in strijd met het gewestplan, de lopende vergunning is vervallen sinds 1990 en het is dus een nieuwe inrichting die niet valt onder art 88 § 8b van het decreet van 23/6/1993".

1.8. Het bestuur ruimtelijke ordening bracht geen advies uit, zodat dit geacht wordt gunstig te zijn.

1.9. Op 4 november 1993 neemt de verwerende partij het bestreden besluit.

Het verleent aan Wilfried DEBAENST onder meer de vergunning voor een rundveefokkerij met 200 runderen in de stallen E (150 dieren) en F (50 dieren), voor de vleesuitsnijderij, en voor het lozen van ander dan normaal huishoudelijk afvalwater.

De vergunning vervalt op 27 oktober 2006.

De vergunning wordt geweigerd voor het exploiteren van runderen in de stallen A, B, C en D.

De volgende overwegingen uit het betrokken besluit zijn van belang:

"Overwegende dat de beroepers (derden) stellen dat de uitbating niet verenigbaar is met de woonomgeving, de villawijk en de sociale woonwijk; dat er milieuhinder, reukhinder, lawaaihinder, ongedierte en waterverontreiniging is; dat er waardevermindering is van de eigendommen; dat stal C zeker moet afgebroken worden; dat deze openluchtstal gebouwd werd zonder bouwvergunning; dat de 30 ton 'produkten van dierlijke oorsprong' eventueel mest zou kunnen zijn; dat er tegenstrijdigheden en verwarring is in de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen mbt. het vergunde aantal dieren, de vestigingsplaats, de vetmesterij, de vleesuitsnijderij en de bevolen afbraak van stal C;

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in een woongebied en deels in een agrarisch gebied van het gewestplan Diksmuide-Torhout;

Overwegende dat uit het onderzoek gebleken is dat stal E gelegen is op perceel landbouwgrond, stal D in woongebied, stal F en uitsnijderij in agrarisch gebied;

Overwegende dat de uitsnijderij in strijd is met het gewestplan en niet valt onder art 88 § 8b van het decreet van 23/6/1993; het is echter een bestaande inrichting die verenigbaar is met de omgeving;

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de gevraagde inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet volledig verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het duidelijk is dat de opslag van produkten van dierlijke oorsprong vleesprodukten zijn en geen mest gezien de vleesuitsnijderij een

technische eenheid vormt met de rundveefokkerij; dat het afvalwater van de vleesuitsnijderij schadelijk kan zijn voor de riolering, de normale werking van een zuiveringsinstallatie en voor het ontvangend oppervlaktewater; dat het derhalve beschouwd moet worden als ANHA; dat mits oplegging van de nodige voorwaarden de lozing van deze afvalwaters op de riool aanvaardbaar kan zijn; dat het dus in feite rubriek 3.3 en 3.4 i.p.v. 3.2 moet zijn;

Overwegende dat de stallen A, B en D een vergunning hebben tot 29.10.2006; dat de stallen E en F gelegen zijn in agrarisch landschappelijk waardevol gebied en geen aanleiding geven tot abnormale hinder; dat stal C grotendeels gelegen is in woonzone en geen bouwvergunning heeft; dat het bijkomend houden van runderen en het opslaan van mest binnen de woonzone abnormaal hinderlijk is voor de omgeving; dat de klachten hierover derhalve gegrond zijn;

(...)

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behalve voor wat betreft het exploiteren van runderen in de stallen A, B, C en D".

1.10. Met een besluit van 30 juni 1994 wordt de vergunning aan de tussenkomende partij zelf verleend, in plaats van aan haar zaakvoerder;

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Eerste exceptie

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord en de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst bij wege van exceptie aanvoeren dat het beroep in hoofde van de tweede verzoeker onontvankelijk is, omdat deze nagelaten heeft administratief beroep in te stellen tegen het in eerste aanleg getroffen besluit van het college van burgemeester en schepenen van Diksmuide;

2.1.2. Overwegende dat de exceptie wordt verworpen, omdat het bestreden besluit een in laatste aanleg genomen besluit is en het in dit verband niet relevant is wie het administratief beroep heeft uitgeput;

2.2. Tweede exceptie

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij, in haar memorie van antwoord, en de tussenkomende partij, in haar verzoekschrift tot tussenkomst, opwerpen dat de eerste verzoeker geen rechtstreekse hinder van de exploitatie kan ondervinden, omdat hij in Groot-Bijgaarden woont;

2.2.2. Overwegende dat de eerste verzoeker in zijn hoedanigheid van mede-eigenaar van het perceel onmiddellijk palend aan het kwestieuze, het vereiste belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring, ook al woont hij niet ter plaatse; dat hij zich terecht beroept op een mogelijke waardevermindering van zijn eigendom; dat hij bovendien in de toekomst als mede-eigenaar ter plaatse kan gaan wonen en aldan ook rechtstreekse hinder kan ondervinden; dat de exceptie wordt verworpen;

2.3. Derde exceptie

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat pas bij het indienen van de huidige aanvraag bezwaren werden geuit, dat vele woningen in de onmiddellijke omgeving werden gebouwd nadat de rundveestallen reeds waren opgericht, dat zij voorwaarden heeft opgelegd om de hinder te beperken, en dat de verzoekers niet aantonen in welke mate het houden van stallen voor runderen in agrarisch gebied voor hen onaanvaardbare hinder zal berokkenen;

2.3.2. Overwegende dat deze argumenten niet dienend zijn omdat zij niet ontkrachten dat het bestreden

besluit directe nadelige gevolgen heeft voor de verzoekers, zodat de exceptie wordt verworpen;

2.4. Vierde exceptie

2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij voorts opwerpt dat de verzoekers nergens concreet aantonen welke hinder zij ondervinden van de vleesuitsnijderij;

2.4.2. Overwegende dat de vleesuitsnijderij gelegen is op 265 meter van de woning van de eerste en de tweede verzoekers en op 285 meter van de woning van de derde verzoeker; dat zich tussen de achtertuinen van de verzoekers en de vleesuitsnijderij grotendeels enkel weilanden bevinden; dat de verzoekers zowel in hun verzoekschrift als in hun memorie van wederantwoord stankhinder inroepen; dat de geplande vleesuitsnijderij deze hinder wellicht zal doen toenemen; dat de exceptie bijgevolg wordt verworpen;

2.5. Vijfde exceptie

2.5.1. Overwegende dat de tussenkomende partij aanvoert dat de vernietiging tot gevolg zou hebben dat de vroegere vergunning herleeft, hetgeen voor de verzoekers nadeliger is dan de bestreden vergunning;

2.5.2. Overwegende dat het bestreden besluit inderdaad de runderkweek slechts toelaat op grotere afstand van de percelen van de verzoekers dan de vorige vergunning met dezelfde geldigheidstermijn; dat de nieuwe stal E zich evenwel op slechts enkele tientallen meter van de woning van de verzoekers bevindt en quasi onmiddellijk paalt aan hun achtertuinen; dat die stal echter voor maximum 150 grote zoogdieren wordt vergund, daar waar de huidige toestand slechts 85 runderen en 30 schapen toelaat; dat de verzoekers zich vooral beklagen over stankhinder; dat mag aangenomen worden dat

de stankhinder voortvloeiend uit stal E samen met deze die het gevolg zal zijn van de uitbating van de verderop gelegen stal F (vergund voor 50 runderen) en de nieuwe vleesuitsnijderij, groter kan zijn dan de huidige; dat de exceptie dus wordt verworpen;

3. " Opmerking " van de verwerende partij

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de verzoekers "niet op de door de wet voorgeschreven manier" aan hun "milieuinformatie" gekomen zijn en "formeel het gebruik van argumenten die op die aldus verkregen informatie berust betwist";

3.1.2. Overwegende dat de verzoekers aanvoeren dat zij zich enkel hebben bediend van informatie ingewonnen op de milieudienst van de gemeente Diksmuide en van het administratief dossier;

3.2. Overwegende dat uit niets blijkt dat de verzoekers gebruik hebben gemaakt van documenten die zij op ongeoorloofde wijze hebben bekomen; dat het integendeel logisch is dat zij zich eerst bij de bevoegde diensten informeren teneinde uit te maken of het aangegeven is een annulatieberoep in te stellen, veeleer dan blindweg dergelijk beroep aan te tekenen in de hoop dat het administratief dossier hen de nodige elementen zal verschaffen om de vernietiging van de bestreden beslissing te verkrijgen; dat aan de "opmerking" van de verwerende partij bijgevolg geen verder gevolg wordt gegeven;

4. Gegrondheid van het beroep

4.1. Eerste middel

4.1.1. Overwegende dat het eerste middel doet gelden dat de verwerende partij haar bevoegdheid heeft overschreden door de vergunning te verlenen aan Wilfried DEBAENST, daar waar de aanvraag werd ingediend door de tussenkomende partij;

4.1.2. Overwegende dat het middel wordt verworpen, alleen reeds omdat, zoals de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert, het een materiële vergissing betreft, die met het onder punt 1.10 hierboven vermelde besluit werd rechtgezet;

4.2.1. Derde middel, eerste onderdeel

4.2.1.1. Overwegende dat de verzoekers "de schending van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw" aanvoeren, in essentie doordat de betrokken inrichting deels is gelegen in woonzone en deels in agrarisch gebied en het bestreden besluit desondanks een vergunning verleent voor het gedeelte van de inrichting dat gelegen is in agrarisch gebied, terwijl het de vergunning had moeten weigeren omdat de inrichting een ondeelbaar geheel vormt;

4.2.1.2. Overwegende dat de verzoekers geen enkele rechtsregel aanwijzen waaruit zou voortvloeien dat de bevoegde overheid een vergunningsaanvraag ofwel geheel moet inwilligen, ofwel geheel moet weigeren; dat de aanvraag in kwestie niet ondeelbaar is; dat de verwerende partij wettig handelde door de aanvraag in te willigen in de mate dat zij verenigbaar is met de planologische bestemming van de gebieden waarin de diverse onderdelen van de inrichting gelegen zijn; dat het onderdeel ongegrond is;

4.2.2. Tweede onderdeel

4.2.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden samengevat :

In het tweede onderdeel van het derde middel wordt aangevoerd dat "de afstandsregel van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972" niet wordt gerespecteerd wat stal E betreft.

De inrichting is een niet aan de grond gebonden agrarisch bedrijf voor intensieve veeteelt, met een industrieel karakter. Het betreft immers een inrichting die het vetmesten van 200 runderen tot doel heeft en derhalve niet kan worden beschouwd als een aan de grond gebonden landbouwbedrijf, "d.w.z. een agrarisch gebied (men leze wellicht : bedrijf) waarvan de grond de belangrijkste produktiefactor is".

Daarenboven is de uitzondering op de afstandsregel -met name in geval van uitbreiding van een bestaande inrichting- niet toepasselijk, en dit om de volgende redenen :

"1. de thans feitelijke bestaande exploitatie (de stallen A, B, C en D) zijn gelegen in een woonzone, en niet in een agrarisch gebied; er is aldus geen sprake van een uitbreiding van een bestaande inrichting, gelegen in een agrarisch gebied, hetgeen noodzakelijk is voor de toepassing van de uitzondering op de afstandsregel.

...

Enkel de stallen A, B en D zijn vergund (C dus niet), ...

Een feitelijke en onwettige toestand kan geenszins een grondslag vormen voor de toepassing van de uitzondering op de afstandsregel.

3. het bouwen en exploiteren van de nieuwe stal E dient beschouwd te worden als een nieuwe

inrichting, en geenszins de uitbreiding van een bestaande inrichting en dit om de volgende redenen : ...".

De verwerende en de tussenkomende partij betogen vooreerst dat de vergunningverlenende overheid zich enkel diende te richten naar hetgeen de eerstvermelde partij omschrijft als "de geldende voorwaarden, afstands- en verbodsregels voorzien in Vlarem II" en dat stal E beantwoordt aan die normen.

De tussenkomende partij stelt in dit verband dat artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) de Vlaamse regering toelaat af te wijken van de stedenbouwwet en haar uitvoeringsbesluiten.

Zij licht dit als volgt toe :

"1. Art. 20 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1975 (lees: 1985) machtigt de Vlaamse Executieve algemene en sectoriële voorwaarden uit te vaardigen 'onverminderd de bepalingen van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten inzake oppervlaktewateren, luchtverontreiniging en geluidshinder'. De decreetgever, bevoegd inzake Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening, heeft derhalve de Vlaamse Executieve bij het uitvaardigen van de noodzakelijk geachte sectoriële milieuvoorwaarden toegelaten om af te wijken van de Stedenbouwwet en diens uitvoeringsbesluiten, vermits enkel de wettelijke bepalingen op het stuk van de oppervlaktewateren, luchtverontreiniging en geluidshinder 'onverminderd' overeind moeten blijven. Terzake hoefde de Bestendige Deputatie derhalve geen acht meer te slaan op de afstandsbepalingen van art. 11 K.B. 28 december 1972, nu deze terzake de milieureglementering terzijde gesteld zijn door de sectoriële bepalingen van Vlarem II, m.n. hoofdstuk 12 'Dieren', i.h.b. art. 361, § 2, waaraan het bestreden besluit volkomen conform is (gezien de Vlaamse decreetgever bevoegd is voor Stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening kan zij bij decreet expliciet of impliciet van de stedenbouwwetgeving afwijken -art. 2, § 1, 3° lid, wet van 29 maart 1962 laat toe dat de wetgever, thans de decreetgever, van de bestaande gewestplannen en de

erin opgenomen afstandsbepalingen afwijkt en/of toelaat dat de uitvoerende macht ervan afwijkt, hetgeen precies de draagwijdte is van art. 20 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985; R.v.St., nr. 26.610, 04 juni 1986)".

Vervolgens argumenteert zij subsidiair :

"3. Overigens en subsidiair betreft het geen industrieel gebouw dienstig voor een niet aan de grond gebonden bedrijvigheid, noch een intensieve veeteelt zoals bedoeld door art. 11 K.B. 28 december 1972.

3.1. De kweek van deze 200 runderen -die doelbewust niet hormonaal worden gemest- gebeurt daarentegen essentieel grondgebonden en middels de ter plaatse aanwezige circa 7 ha. weiden en middels een eigendom van circa 97 ha. dat de tussenkomende partij bezit nabij Chimay in Wallonië. Enkel 's winters staan de dieren op stal. Er is dus geen sprake van fok van dieren die nimmer meer de buitenlucht zien, of op roosters en/of in batterijen 'gehuisvest' zijn. De Vlaamse Milieumaatschappij voerde uitgerekend het feit dat de dieren buiten op de weide staan als argument aan om voor te houden dat daardoor het grondwater supplementair door natuurlijke mest zou kunnen worden bezoedeld. De grondgebondenheid is dus maar al te evident.

3.2. Deze feitelijke toestand stemt geheel overeen met wat in de interpretatieve circulaire dd. 3 augustus 1979 werd gesteld als volgt :

'De Afstandregel in het agrarisch gebied:

a) Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter.

Dit zijn bedrijven waarvan de landbouwproduktie werkelijk industriële afmetingen aanneemt en er de kenmerken van vertoont. Hiermede zijn hoofdzakelijk grote glastuinbouwbedrijven bedoeld, die wegens verbrandingsgassen best uit de onmiddellijke buurt van (stedelijke) woongebieden worden gehouden.

b) '...of voor intensieve veeteelt'.

Bepaalde bedrijfsinrichtingen zoals kippehouderijen, varkenshouderijen en kalvermesterijen (zgn. veredelingssector) zijn praktisch volledig losgekomen voor eigen voederwinning, en worden meer en meer op (klein) industriële schaal uitgebraat. Dit zijn de bedrijven die in artikel 11 worden

bedoeld met 'niet aan de grond gebonden intensieve veeteelt'".

Ten slotte stelt zij, "nog meer subsidiair" :

"4. Nog meer subsidiair gelden de afstandsregels van art. 11 K.B. 28 december 1972 trouwens niet ingeval van uitbreiding van bestaande bedrijven. Het kweekbedrijf in de stallen A, B, C en D bestaat reeds sedert vele jaren en om te voldoen aan het K.B. van 17 september 1976 (B.S., 19 oktober 1976) werd op 27 oktober 1976 akteverlening gedaan voor 85 runderen en 30 schapen. Tussenkomen partij wenst die capaciteit op te voeren tot 200 runderen, hetgeen evident niets anders is dan een uitbreiding van het bestaand bedrijf.

Nieuwbouw -zoals beoogd met stal E- is precies een essentieel middel tot het 'uitbreiden van bestaande bedrijven', zoals bedoeld door artikel 11.4.1. K.B. 28 december 1972. Desbetreffend besliste de Raad van State in het arrest nr. 38.203 dd. 28 november 1991 wat volgt :

'Overwegende dat uit de aangehaalde bepaling volgt dat binnen de afstand van 300 m of 100 m 1° geen nieuwe gebouwen mogen worden opgetrokken om te starten met een niet aan de grond gebonden agrarisch bedrijf, 2° in bestaande agrarische gebouwen evenwel mag worden gestart met een niet aan de grond gebonden agrarisch bedrijf, 3° uiteraard een bestaand niet aan de grond gebonden agrarisch bedrijf mag worden voortgezet, 4° een bestaand niet aan de grond gebonden bedrijf mag worden uitgebreid, ook wanneer daarvoor nieuwe gebouwen nodig zijn, 5° het tijdstip waarop het agrarisch bedrijf, het weze een gewoon agrarisch bedrijf of een niet aan de grond gebonden agrarisch bedrijf, als zodanig moet bestaan, het tijdstip is waarop in het ontwerp-gewestplan of in het gewestplan een woongebied of woonuitbreidingsgebied wordt aangeduid naast het agrarisch woongebied, 6° een agrarisch bedrijf dat na dat tijdstip tot niet aan de grond gebonden bedrijf wordt omgevormd, niet mag uitbreiden in nieuwe gebouwen.'

Zo al zou worden aangevraagd dat het bedrijf DEBAENST reeds voorheen een bedrijf voor intensieve veeteelt en/of een niet-grondgebonden bedrijf was, quod non, dan kan men er niet omheen dat dit karakter reeds aanwezig was èn vóór het K.B. van 28 december 1972 ontstond (de hofstede werd aangekocht en in uitbating genomen in 1968) èn voor het K.B. van 5 februari 1979, ingevolge waarvan een deel van de hofstede in de woonzone kwam te liggen. Waaruit volgt dat het alleszins om een toen bestaand bedrijf gaat, waarvoor thans enkel uitbreiding wordt gevraagd".

De verzoekers wederantwoorden vooreerst dat milieuvergunningsaanvragen ook aan stedenbouwkundige normen moeten worden getoetst.

Vervolgens voeren zij aan dat de inrichting een rundveefokkerij is die reeds volwassen runderen met krachtvoeder tracht slachtrijp te maken en dat de runderen "dermate dik (zijn) dat zij zich nog moeilijk kunnen bewegen en zich dan ook haast constant in de open stal C bevinden", om te besluiten dat het "hier aldus wel degelijk een niet aan de grond gebonden agrarisch bedrijf voor intensieve veeteelt (betreft)";

4.2.2.2. Bespreking

Overwegende dat het middelonderdeel gegrond is om de volgende redenen :

4.2.2.2.1. De plannen van aanleg hebben luidens artikel 2, § 1, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 en thans van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bindende en verordenende kracht.

Dit heeft tot gevolg dat beslissingen betreffende milieuvergunningsaanvragen de bepalingen van deze plannen niet mogen miskennen, behoudens in de gevallen en in de vormen bij wet of decreet bepaald.

De argumentatie die de tussenkomende partij meent te kunnen putten uit artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet gaat niet op.

De machtiging van de decreetgever aan de regering om algemene en sectorale milieuvergunningsvoorwaarden uit te vaardigen "onverminderd de bepalingen van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten

inzake oppervlaktewateren, luchtverontreiniging en geluidshinder", houdt geenszins de machtiging in om de decretaal vastgelegde verordenende kracht van de gewestplannen te miskennen. Dergelijke machtiging moet immers, gelet op de verregaande gevolgen ervan, uitdrukkelijk worden verleend. Bovendien blijkt uit het in artikel 20 geformuleerde voorbehoud zelfs niet impliciet dat het de bedoeling van de decreetgever zou kunnen geweest zijn om de regering toe te laten via de regeling van de milieuvergunningsvoorwaarden af te wijken van de stedenbouwwetgeving.

4.2.2.2.2. Stal E ligt in een agrarisch gebied (gewestplan Diksmuide-Torhout).

Ten aanzien van deze gebieden bepaalt artikel 11, 4.1, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, waarvan de bepalingen deel uitmaken van het gewestplan :

"Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven";

4.2.2.2.3. Uit het voorgaande volgt dat binnen de in artikel 11, 4.1 vermelde afstanden geen exploitatie van in diezelfde bepaling bedoelde bedrijven kan worden vergund, tenzij het de uitbreiding van bestaande bedrijven zou betreffen.

Die bepaling legt de afstandsregel immers op voor gebouwen met een welbepaalde bestemming, hetgeen impliceert dat niet alleen het bouwwerk, doch minstens

evenzeer de activiteiten en installaties die met die bestemming gepaard gaan, door die regel planologisch onaanvaardbaar worden geacht.

De verwerende partij en de tussenkomende partij stellen dus ten onrechte dat de betrokken aanvraag niet aan voormelde afstandsregel diende te worden getoetst.

4.2.2.2.4. Het bestreden besluit bevat geen enkele indicatie dat het de aanvraag aan de bedoelde afstandsregel heeft getoetst.

Nochtans kwalificeert dat besluit zelf het bedrijf als een "vetmesterij voor runderen".

In de betrokken stal E zullen 150 runderen worden uitgebaat.

Uit de aanhef van dat besluit blijkt dat het de bedoeling is de geplande eigen vleesuitsnijderij en "het slachthuis te Torhout" te bevoorraden.

Dit bevestigt het standpunt van de verzoekers dat het een rundveefokkerij betreft die reeds volwassen runderen slachtrijp tracht te maken.

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 geeft geen nadere omschrijving van het begrip "intensieve veeteelt".

In de spraakgebruikelijke betekenis van het woord -Van Dale "Hedendaags Nederlands" omschrijft een "intensieve veehouderij" als "gericht op de hoogst mogelijke productiviteit"- zou de inrichting, gelet op het bovenstaande, als een bedrijf voor intensieve veeteelt kunnen worden bestempeld.

In dit verband is het van geen belang of het bedrijf al dan niet grondgebonden is. Dit criterium wordt door de desbetreffende bepaling immers niet gehanteerd voor de veeteeltbedrijven.

De argumenten die de tussenkomen de partij uit de beweerde grondgebondenheid meent te kunnen putten, zijn dus hier niet dienstig.

De door de tussenkomen de partij geciteerde "interpretatieve circulaire" heeft geen verordenende kracht en vertrekt -verkeerdelijk dus- van het begrip "niet aan de grond gebonden intensieve veeteelt". Bovendien zou uit de geciteerde passage even goed kunnen afgeleid worden dat thans alle veeteeltbedrijven van enige omvang onder toepassing van de afstandsregel vallen.

4.2.2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat moet minstens worden besloten dat het geenszins evident is dat de activiteiten die in de bewuste stal E zullen worden uitgeoefend, niet onder het begrip "intensieve veeteelt" kunnen worden ondergebracht.

Het bestreden besluit mocht bijgevolg de betrokken vergunning slechts verlenen na uitdrukkelijk te hebben gemotiveerd waarom het de betrokken activiteiten niet als "intensieve veeteelt" heeft beschouwd.

De uitzondering voor de "uitbreiding van bestaande bedrijven" kan ten deze inderdaad niet worden toegepast, alleen reeds omdat het "bestaande bedrijf", volgens het bestreden besluit zelf, in woongebied is gelegen en het vanzelfsprekend is dat de uitzondering op de afstandsregel slechts geldt voor de uitbreiding van bedrijven die in agrarisch gebied gelegen zijn;

4.2.3. Derde onderdeel

4.2.3.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

Het derde onderdeel van het derde middel luidt als volgt :

"B.3. : Nopens de vleesuitsnijderij

1. In de bestreden beslissing stelt de Bestendige Deputatie dat de ligging van de vleesuitsnijderij in strijd is met het Gewestplan en niet valt onder art. 88 § 8b van het decreet van 23.06.1993.

De vleesuitsnijderij is immers een industrieel bedrijf, dat niet thuishoort in een agrarisch gebied.

De Bestendige Deputatie verleende desondanks aan de bvba Vleesgroothandel Wilfried DEBAENST een vergunning voor het exploiteren van de vleesuitsnijderij, om redenen dat het een bestaande inrichting betreft die verenigbaar is met de omgeving.

2. Hiertegenover moet worden opgemerkt dat noch in de wetgeving en reglementering op de Stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening, noch in de reglementering inzake de milieuvergunningen, steun kan worden gevonden voor de opvatting dat de verenigbaarheid van de bestaande inrichting een voldoende grond zou vormen om een exploitatievergunning af te geven voor inrichtingen die met de bestemming van het betrokken gebied strijdig zijn.

Voor die opvatting kan inzonderheid geen steun worden gevonden in art. 22 van het KB van 28.12.1972, welke bepaling uitsluitend tot doel heeft de houder van een exploitatievergunning toe te staan zijn bedrijf gedurende enkele tijd voort te zetten met het oog op de verplaatsing ervan, niettegenstaande de exploitatie niet verenigbaar is met een ontwerp-gewestplan, of met een gewestplan dat in werking is getreden nadat de exploitatievergunning werd verleend.

De toepassing van voornoemd artikel 22 stelt zich hier immers niet.

De vleesuitsnijderij werd slechts vergund vanaf 3.7.1980 door een besluit van de Bestendige Deputatie voor een termijn van

10 jaar, terwijl het Gewestplan Diksmuide-Torhout reeds definitief werd vastgelegd bij KB van 5.2.1979.
De vergunning voor de vleesuitsnijderij is daarenboven reeds meer dan 3 jaar verstreken, ...".

De repliek in de memorie van antwoord luidt in essentie als volgt :

"Zowel door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als door de Bestendige Deputatie werd vastgesteld dat de vleesuitsnijderij in strijd is met het gewestplan.

Er kan niet betwist worden dat het om een reeds lang bestaande uitsnijderij gaat: de exploitatievergunning hiervoor dateert al van 1980.

In het kader van deze procedure werd trouwens een gunstig advies uitgebracht door het Bestuur Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening.

Gelet op het bestaand karakter van de inrichting, het feit dat het maar een klasse 3-inrichting is, en de vaststelling dat de inrichting milieutechnisch aanvaardbaar is voor de omgeving werd door de Bestendige Deputatie de milieuvergunning voor de vleesuitsnijderij gehandhaafd".

In hun memorie van wederantwoord riposteren de verzoekers nog :

"Voor zoveel als nodig wensen verzoekers overigens nog de bewering van de verwerende partij tegen te spreken, alwaar zij in haar memorie van antwoord stelt dat de vleesuitsnijderij slechts een klasse 3 inrichting zou zijn !

De verwerende partij ziet klaarblijkelijk over het hoofd dat de BVBA Vleesgroothandel Wilfried DEBAENST tevens een vergunning heeft aangevraagd voor het exploiteren van een inrichting die in de indelingslijst is ondergebracht onder rubriek 16.3.-2.2 (klasse 2 inrichting). De BVBA Vleesgroothandel Wilfried DEBAENST stelt immers zelf in zijn milieuvergunningsaanvraag dat er in de vleesuitsnijderij gebruik gemaakt wordt van 6 koelcompressoren met een totaal vermogen van 12,5 kW (zie milieuvergunningsaanvraag : D aard en technische kenmerken van de inrichting : rubriek 16-gassen). De vleesuitsnijderij betreft aldus een klasse 2 inrichting, en geen klasse 3 inrichting".

In haar verzoekschrift tot tussenkomst voert de tussenkomende partij, samengevat, aan :

Voor de vleesuitsnijderij was geen vergunning vereist, een loutere melding volstond.

De inrichting valt onder rubriek 45 van de indelingslijst van het Vlarem I. Bij de aanvraag werden nog zowel de rubriek 45.4.c als 45.4.e.1° aangevraagd. Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 viel met ingang van 1 maart 1993 rubriek 45.4.c weg, nu sedertdien nog enkel meldingsplicht bestaat vanaf een geïnstalleerde drijfkracht van 5 KW i.p.v. 1 KW. In casu is slechts 2,62 KW voorhanden.

Nu alle andere dan rubriek 45 terzake vergunde rubrieken, behorend tot klasse 2, evenzeer verbonden kunnen zijn aan een agrarisch bedrijf, is het middel dat enkel opkomt tegen de vergunning in de agrarische zone van de activiteit die niet eens vergunningsplichtig is, onontvankelijk bij gebrek aan belang. In het arrest nr. 42.817 van 6 mei 1993 werd aangestipt dat het niet evident is dat een klasse 3-inrichting als onderdeel van een klasse 2-inrichting andere hinder kan scheppen dan als een afzonderlijke klasse 3-inrichting.

Meldingsplichtige inrichtingen kunnen niet worden verboden wanneer zij in strijd zouden zijn met de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

De opslagplaats voor dierlijke productie tot 30 ton is een bestaand bedrijf als bedoeld door artikel 814, §1, 4° van het Vlarem II.

De uitbating in haar globaliteit, d.w.z. met alle er specifiek aan verbonden rubrieken, is te kwalificeren als een para-agrarisch bedrijf. Het betreft bovendien een bedrijf dat vanuit milieu-oogpunt slechts minimaal hinderverwekkend is, zodat de inplanting ervan in de agrarische zone, zij het naast de woonzone, geen enkel probleem biedt. Er diende dus geen toepassing te worden

gemaakt van artikel 22 van het koninklijk besluit van 28 december 1972.

Zelfs al zou de versnijderij als zonevreemd worden gekwalificeerd, dan nog is de vergunning wel degelijk in overeenstemming met artikel 88, §§7 en 8 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962. Aan zonevreemde bedrijven kan in bepaalde gevallen toch een milieuvergunning verleend worden, nl. naar aanleiding van het "hernieuwen" van een reeds eerder uitgereikte vergunning, mits de ruimtelijke draagkracht van het gebied daardoor niet wordt overschreden en de in de onmiddellijke omgeving aanwezige of te realiseren bestemmingen niet in het gedrang worden gebracht. Idem in geval van "het veranderen van een exploitatie", mits de verandering geen vermeerdering van oppervlakte of volume voor gevolg heeft. Wat hernieuwen is legt het decreet niet uit, en er is geen enkele reden om die term eng te interpreteren en met name te beperken tot de vraag tot continuering van bestaande vergunningen tussen de 18° en de 12° maand voor de eindtermijn ervan. Elke milieuvergunningsaanvraag nadat een eerste vergunning vervallen is, moet als een aanvraag tot hernieuwing worden aangezien, vermits men opnieuw in het leven wenst te roepen wat vroeger heeft bestaan.

Uit de afwezigheid van klachten blijkt dat de kleinschalige activiteit geen enkele hinder meebrengt voor de buurtbewoners, laat staan de ruimtelijke draagkracht van de omgeving zou overschrijden. Minstens gaat het om een verandering van exploitatie zonder wijziging in de oppervlakte en/of het volume;

4.2.3.2. Bespreking

Overwegende dat het middelonderdeel **gegrond** is om de volgende redenen :

4.2.3.2.1. De bindende en verordenende kracht van de plannen van aanleg (zie punt 4.2.2.2.1) verzet er zich

tegen dat een milieuvergunningsaanvraag die door de vergunningverlenende overheid in strijd wordt geacht met het gewestplan, en waarvan tevens gesteld wordt dat ze niet onder een decretale afwijkingsmogelijkheid valt, toch wordt ingewilligd omdat het "een bestaande inrichting (is) die verenigbaar is met de omgeving", of om enige andere reden overigens.

4.2.3.2.2. Het bestreden besluit gaat er duidelijk van uit dat de versnijderij milieuvergunningsplichtig is.

Dit blijkt terecht te zijn.

Er wordt immers o.m. vergunning verleend voor "het lozen van ander dan normaal huisafvalwater in de openbare riolen". De desbetreffende indelingsrubriek 3.3 viel ten tijde van het bestreden besluit onder klasse 2 (artikel 23 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 tot wijziging van het besluit van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning).

Dit afvalwater blijkt afkomstig te zijn van de vleesuitsnijderij.

Bovendien wordt ook vergund : "Gassen : compressoren met een totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW. Aantal 12,15 kW". Dit valt onder de indelingsrubriek 16.3.2.2, die ten tijde van het bestreden besluit eveneens tot klasse 2 behoorde (artikel 23 juncto 29 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning).

Ook de desbetreffende koelcompressoren worden gebruikt in de vleesuitsnijderij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 4 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij in beroep aan Wilfried DEBAENST voor een termijn eindigend op 27 oktober 2006 een milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie te Diksmuide, Esenweg 50 a, van een rundveefokkerij met 200 runderen in de stallen E en F en van een vleesuitsnijderij, en voor de lozing van ander dan normaal huisafvalwater in de openbare riolen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.